

ботъли въ чифлицитѣ на ангария. Трѣба да забѣлѣжимъ, че около 1810 г. частъ отъ тия чифлици минали въ владѣніята на сливенския аенинъ Тахиръ-Ага († 1829 г.).

Прѣзъ 1830 г. керменлийци се прѣселили въ Русия. Тамъ, обаче, „не ги свѣртяло“, защото „сърцето имъ тѣгляло“ по посоката откъдѣто „изгрѣвало слънцето“, прѣхвърлятъ се въ Влашко, виждатъ Браила и Плоещъ, прѣцапватъ Дунава и се връщатъ обратно по огнищата си. Частъ отъ тѣхъ, обаче, се прѣснали отатѣкъ Дунава, а други останали въ селото Гюргенджикъ, силистренско, дѣто се смѣсили съ селени отъ ямболско.

До освобождението, въ с. Керменлий е имало само 20 турски сѣмейства и 100 български. Турцитѣ се изселили отъ тукъ слѣдъ съединението и днесъ броятъ само 2 сѣмейства.

Въ писанитѣ документи, Керменлий се споменува отъ Ами Буе (1837 г.); той го пише Kirmeni, като добавя, че въ него имало само нѣколко турци, единъ голѣмъ чифликъ и единъ ханъ край хамбаръ-хармана, държанъ отъ българинъ.

Kermenli не трѣба да се смѣсва съ Chermenli или Hermenli, както е у Hervé (II, p. 273, 1837 г.), ви-зирующи Харманлий.

Днесъ Керменлий е съ около 1600 ж. и станция на линията Търново-Сейменъ-Ямболъ още отъ 1872 г.

Черквата му е отъ 1871 г., съборена въ 1901 г., а на нейно мѣсто е издигната нова въ 1904 г. Училището му е отъ 1871 г., но още прѣди тсва тукъ учителствувалъ нѣкой си шивачъ Даскалъ Стефанъ, родомъ отъ Сливенъ.

Днесъ с. Керменлий, съ несполучливъ опитъ да се прѣкрѣсти отъ врѣме режима на демократитѣ на „Славейково“ по прѣдложението на мѣстния учителъ, брои 265 сгради и 1595 жители.

Михайловска община, състояща се отъ селата Михайлово и Чибуклий.

С. Михайлово.

Това заселище, ако и прѣкрѣстено, и до днесъ упорито се нарича съ старото си име Черкешлий. Ако и да е по-популярно отъ съседното село Чибуклий, то е по-